

ת"פ 46820/09 - מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נגד לירו שיווק בע"מ, רועי תכשיטים בע"מ, טריידיל תכשיטים בע"מ, אלימלך צץ

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 46820-09-11 מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נ' לירו שיווק בע"מ וachs' 30 דצמבר 2014

בפני כב' השופטת שירלי דקל נוה
מדור תביעות מס הכנסה תל אביב
המאשימה

נגד

הנאשמים

1. לירו שיווק בע"מ
2. רועי תכשיטים בע"מ
3. טריידיל תכשיטים בע"מ
4. אלימלך צץ

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד תמר הלברטל

ב"כ הנאשמים עו"ד ד"ר ניצה אורצקי

הנאשם 4 בעצמו

גזר דין

כתב האישום

1. הנאים הורשו, לאחר שמייעת הוכחות, בעבורות שייחסו להם בכתב האישום על סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת מס הכנסה"), בקשר עם סעיפים 117 ו-224א' לפקודת מס הכנסה.

כפי שפורט בעובדות כתב האישום, ונקבע בהכרעת הדיון, הנאים 3-1 הין חברות פרטיות הרשות בישראל, שהפעלו לסייען חנות תכשיטים בחולון (להלן: "החנות"), והנאשם 4 היה מנהלה הפעיל בתקופות הרלוונטיות לכתב האישום.

עמוד 1

הנאשמים היו חייבים להגיש לפקיד השומה דוח בצוירוף מאزن וחשבון רווח והפסד על הכנסותיהם, כשהדו"ח מאשר על ידי רואה חשבון (להלן: "הדו"ח"), אך הנאשמים לא הגיעו במועד את הדוחות, בלי סיבה מספקת, כדלקמן:

- נאשמים 1 ו-4 - לא הגיעו דוחות על הכנסות נאשمت 1 לשנות המס 2003, 2004, 2005 ו-2007.
- נאשמים 2 ו-4 - לא הגיעו דוחות על הכנסות נאשמת 2 לשנות המס 2005, 2006 ו-2007.
- נאשמים 3 ו-4 - לא הגיעו דוחות על הכנסות נאשמת 3 לשנות המס 2008 ו-2009.

2. יצוין כי במהלך ההוכחות, הנאשמים לא כפרו בכך שהיה על הנאשםות 1-3 (להלן: "חברות") להגיש את הדוחות במועד לפקיד השומה, וכי הדוחות לא הגיעו במועד הקבוע לכך בחוק, ולמעשה, לא כפרו בכך שהדו"חות כלל לא הגיעו.

המחלוקה התקיימה בטענת הנאשם 4 לפיה הוא לא היה מנהל הפעיל של החברות בכל השנים הרלוונטיות לכתב האישום, אלא אחיו, שמואל צ'ל, ומשקר, לא חלה עליו חובה הגשת הדוחות. בסיכון ההגנה נטען עוד כי לאחר שה הנאשם 4 לא שולט בכספי חברות, הוא גם לא יכול היה למנוע את ביצוע העבירות. טענות אלו נדחו בהכרעת הדיון.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה טענה כי אי הגשת הדוחות אינה עניין טכני, אלא פותחת פתח לאי תשלום מס. אי הגשת הדוחות במועדם איננה מאפשרת לרשות המסים לחשב את המס המגיע ולגבות אותו במידת הצורך, ומכאן נזרת חומרת העבירה.

ב"כ המאשימה טענה כי האינטרסים המוגנים שנפגעו כתוצאה לכך הפגיעה בקיופה הציבורית, שהרי גביהט המס נועד למימון הוצאותה של המדינה, והפגיעה בשוויון נשייה בנטל המס, מתבטאת בכך שמותל נטל כלכלי מצטבר על כתפי הציבור שומר החוק ומשלם המיסים.

ב"כ המאשימה טענה כי בפסיכה עקבית הובירה החומרה הרבה בה יש לראות את עבירות המס, וכי בעבירות אלה הדגש צריך להיות מושם על האינטרס הציבורי, והעדפות על פני נסיבותו האישיות של הנאשם.

ב"כ המאשימה טענה כי בתיק זה לא הוסרו המחדלים כלל, ועל כן, מידת הפגיעה בערכיהם החברתיים הינה רבה. בנוסף, ב"כ המאשימה טענה כי ניכרת בתיק חומרה יתרה, שבאה לידי ביטוי בנسبות ביצוע העבירות אותן פירטה.

ב"כ המאשימה טענה כי הפסיכה קבעה כי להסרת המחדלים יש משקל רב לעניין הענישה, וכאשר המחדלים לא מוסרים יש להטיל עונשי מאסר בפועל, במיוחד כאשר מדובר בתקופה ארוכה בה לא הגיעו דוחות.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש הראוី ביחס לכל עבירה: על הנאיםות 3-1 קנס כספי סמלי לאחר שמדובר בחברות שאין פעילות היום, ועל הנאים 4 בין 4 ל-8 חודשים מסר בפועל, בין 2 ל-8 חודשים מסר על תנאי, וקנס בגין 8,500 ₪ לבן 29,200 ₪, וכן התחייבות כספית.

לגביו העונש שיש לגוזר על הנאים 4 לגבי כלל העבירות, ב"כ המאשימה עתרה להטיל עליו עונשה שתהייה לפחות כפלה של מתחם העונשה לגבי כל עבירה בלבד, דהיינו, בין 8 ל-16 חודשים מסר בפועל, מסר על תנאי, קנס והתחייבות.

4. ב"כ הנאיםים טענה כי הנאים 4 נעדר עבר פלילי, וזאת ההרשעה הפלילית מהוות עונש חמור עבורו ועלולה לפגוע בפרנסתו בעתיד. ב"כ הנאיםים טענה כי הנאים 4 התמוטטו כלכלית, ותלוים ועומדים נגדו תיקי הוצאה"פ בסכום העולה על 5,000,000 ₪.

ב"כ הנאיםים טענה כי נגד הנאים 4 התנהלו הליכי פ"ר בתיק מחוזי ת"א פ"ר 03/1545, הוא היה בכנים נכסים, שבוטל לאחר שהוא לא היה מסוגל לשלם את התשלומים החודשיים. בשנת 2010 הנאים 4 הוכרז כחייב מוגבל באמצעים, ולפני כשנה הופנה שוב להליכי פ"ר.

ב"כ הנאיםים טענה כי הנאים 4 בן 60, גירוש, אב לשולשה ילדים ממשי נשים, ומסוכסך עם בתו הבכורה, משום שעיריות תל אביב הטילה עליו עיקול בעקבות דוחות חניה שלו בסכום של 65,000 ₪ בגין רכב הרשות על שמה. הנאים 4 מתגורר בשכירות בדירה בתל אביב, ועומדים לפניו מהדירה עקב אי תשלום דמי שכירות. ב"כ הנאיםים הגיעו מכתב התראה מבבעלי הדירה השכורה (לא הוגשה תביעת פינוי), ומכתב מחברים של הנאים 4 שהתגייסו לאוסף עבורו כסף. ב"כ הנאיםים טענה כי הנאים 4 עזב את חנות התכשיטים בסוף שנת 2013, ועבד בהמשך במשך שלושה חודשים כמנהל חנות, ופוטר כיוון שלא התאים לתפקיד. כמו כן, ב"כ הנאיםים טענה כי הנאים 4 מסיע בהתנדבות לחבר יולדות שסובל מהלם קרב והגישה תצהיר מטעמו.

ב"כ הנאיםים טענה כי הנאים 4 סובל מדיכאון, התקפי חרדה וסיטוי לילה, הוא אינו מתפרק, סובל מהפרעות קשב ורכיב, בעל הפרעת אישיות מורכבת, ולאחרונה אובחן כסובל מבעיות רפואיות נוספות ונוספות, והגישה מסמכים רפואיים. בנוסף, בחודש מרץ 2013 הנאים 4 נשדד בשוד מזון והותקף בחנות התכשיטים. ב"כ הנאיםים טענה כי עונש מסר בפועל עלול להחמיר את מצבו הנפשי של הנאים 4.

ב"כ הנאיםים טענה כי כתב האישום עוסק בעבירות משנת 2009-2003, וכי הוגש רק בשנת 2011. ב"כ הנאיםים טענה כי לנאים 4 נגרם עינוי דין, בין היתר, בשל החלפת המותב הדן בתיק, אך שבין החודשים דצמבר 2012 עד אוקטובר 2013 לא התקיים כל דין בתיק זה.

ב"כ הנאיםים טענה כי החברות סבלו מהפסדים, ולכן הנאים 4 לא גזל את כספי הציבור, ולא נגרע כסף מאוצר המדינה, ואם היו מוגשים את הדו"חות, הם היו זכאים להחזיר מס. ב"כ הנאיםים טענה כי לפי המוצגים ת/3, ת/6-ת/7, ההוצאות עלו על הרכנות.

ב"כ הנאיםים טענה כי היקף המחזורים של החברות היו נמוכים, ופרטה אותם:

לנאיםת 1: בשנת 2003 - 475,000 ₪, בשנת 2004 - 807,000 ₪, בשנת 2005 - 329,000 ₪, ובשנת

. 819,000 ₪ - 2007

לנאמנת 2: בשנת 2005 - 376,000 ₪, בשנת 2006 - 794,000 ₪, ובשנת 2007 - 42,000 ₪. לנאמנת 3: בשנת 2008 - 000 578,000 ₪ ובשנת 2009 - 687,000 ₪.

ב"כ הנאים הגישה מאזני בוחן עם פירוט הוצאות, ועם הערת בכתב ידו של יועץ מס אילן ששן לגבי הפסדים בכל שנה וינה למעט שנת 2003. יועץ המס העיד כי הנאם 4 ואחיו ירשו את חנות התכשיטים מאביהם, התרוששו לגמרי, והפסידו סכום של 20 מיליון ₪, מגרשים ובתים שרכש האב, והכל כתוצאה מניהול העסק של התכשיטים.

עוד טענה ב"כ הנאים כי הנאים לא הצליחו לגייס כסף עבור שכר טרחה לרואה חשבון, וגם ליעוץ המס אילן ששן החברות נותרו חיבות 50,000 ₪, ולכן הוא הפסיק לעבוד עבורן.

ב"כ הנאים טענה כי הנאם 4 ואחיו זיל, שנפטר בחודש נובמבר 2011, עשו הכל כדי להסיר את המחדלים, אך לא היה להם כסף לשלם לרואה חשבון. הם העבירו את מסמכי החברות ליעוץ מס אחר, אך הוא החיזיר את המסמכים כי לא שולם לו שכר טרחתו. לאחר שאחיו של הנאם 4 נפטר, היו חסרים מסמכים, שהנאם 4 אינו יודע היכן הם מצויים, מאחר שאחיו לקח את כל המסמכים מיעוץ המס.

ב"כ הנאים טענה כי החברות אינן פעילות, הנאם 4 עזב את העסק, ולכן ביקש כי על החברות יוטל קנס סמלי בלבד.

ב"כ הנאים טענה כי הרקע לביצוע העבירות אינם מטור תכנון מוקדם אלא קrise כלכלית של החברות וחסרו כסיס. ב"כ הנאים טענה כי לא צמחו לנאם 4 כל רווחים או תועלות אישית כתוצאה מביצוע העבירות, אין לו דירה, אין לו מכונית, אין לו נכסים, ואין לו כספים, אלא רק חובות עצומים. ב"כ הנאים הוסיפה וטענה כי ההתרדררות הכלכלית החלה בשנת 2003, ועד אותו מועד, הנאם 4 עבד ושילם מס כדין.

ב"כ הנאים הפנתה לעדות הנאם 4 לפיה חנות התכשיטים שירש מאביו נמכרה בשנת 2003 עקב אי תשלום משכנתא, וגם דירת המגורים של אמו נמכרה בשנת 2009 עקב הצורך במספים ואי תשלום של משכנתא, כאשרו הייתה עוד בחיים. ב"כ הנאים טענה כי כל בני המשפחה מוגבלים בבנק, גם דירת אחיו זיל וגיסתו נמכרה בשנת 2005 עקב אי תשלום משכנתא. ב"כ הנאים טענה כי גיסתו של הנאם 4 נאלצה לאחרונה לפנות את הדירה השכורה כי לא הייתה מסוגלת לשלם שכירות לבעל הבית.

ב"כ הנאים טענה כי עבירה לפי סעיף 216 (4) לפקודת מס הכנסה היא עבירה טכנית וקל לאותה. ב"כ הנאים טענה כי כאשר נאם מואשם במספר עבירות, בית-המשפט רשאי לראות את העבירות כאירוע אחד ולקבוע מתחם עונש כולל, וכך יש לעשות במקרה זה.

ב"כ הנאים עתירה כי לא יוטל על הנאם 4 מאסר בפועל או מאסר בעבודות שירות, שכן זה יהרוס את אפרחות פרנסתו, ולחופין, כי יושת עליו מאסר בעבודות שירות.

ב"כ הנאים עתירה כי יוטל על הנאם 4 מאסר על תנאי מרתייע, התחייבות, וקנס סמלי שיחולק לשיעורים רבים.

ב"כ הנאים הגישה לתמיכת בטעונתו - מסמכים רפואיים, מאזני בוחן של החברות, מסמכים מההוצאה פ', מכתב מחבריו של הנאשם 4, מכתב התראה, הודה על חיב מגבל באמצעותם, צו פש"ר משנת 2003, תצהיר, הודה על ההחלטה עבודה, הפניה לסייע משפטי, אישור בדבר הגשת תלונה, וכן הפניה לפסיקה.

指出 כי לאחר שנטענו הטיעונים לעונש, ובמועד שימוש גזר הדין ביום 14.9.30, ב"כ הנאים טענה כי הוגש לפיקוד השומה ארבעה דוחות, וכי יתרת הדוחות יוגשו תוך חדש ימים, ועל כן, עתירה לדחיתת שימוש גזר הדין לצורך הסרת מלאה המחייבים. לבקשת הנאים, הדיון נדחה עוד פעמיים נוספת, עד שביום 14.12.23, הבהיר כי הוגש שבעה דוחות, כאשר הדוחות שהוגשו היו בלתי מבוקרים.

הנאים 4 טען כי מי שנפגע מצורת ההתנהלות שלו מול רשות המס זה הוא ומשפחהו. הנאשם 4 טען כי מצבו הנפשי קשה, נוטל כדרים, חי מידיד לפה, מתפרק מדמי אבטלה, וпотור לאחרונה, לאחר שלושה חודשים, בשל ההתנהלותו בחוסר סדר.

הנאים 4 טען כי גם במסגרת הליכי פשיטת الرجل ובתביעת הביטוח ההתנהלותו דומה, הוא התבקש להביא מסמכים ולא החל לאספם.

הנאים 4 ביקש את רחמי בית המשפט, וטען כי הוא ואחיו שמרו על העסק המשפטי מתוך שיקול רגשי ולא כלכלי.

דין והכרעה

הנאים 4 היה המנהל הפעיל של חנות התכשיטים, והוא הפעיל את חנות התכשיטים באמצעות שלושת חברות, בכל התקופה הרלוונטית לכתב האישום, בין השנים 2003 ל-2009. החנות נוהלה במהלך תקופה זו בכל פעם באמצעות אחת מהחברות.

הנאים 4 הורשע ב-9 עבירות של אי הגשת דוחות במועד על הכנסת שלושת החברות, וכל אחת מהחברות הורשעה dabei הגשת דוחות במועד לגבי התקופה הרלוונטית בה פעלה.

השאלה הראשונה הניתנת בפני בית המשפט הינה כיצד יש לקבוע את מתחם העונש ההולם במקרה דין בו קיימים מספר אישומים - האם כ"airour אחד" או כ"כמה אירועים".

במצב של רבי עבירות, קיימות שתי חלופות: האחת - כאשר מדובר במספר עבירות המהוות אירוע אחד, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם לאירוע כולם, ויגזר עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע; השנייה - כשהמדובר במקרה עבירות המהוות כמה אירועים, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן, בית המשפט רשאי לגזר עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים.

מאחר שבמקרה שלפני המדבר באי הגשת דו"חות לגבי שנות מס נפרדות, ולגבי חברות נפרדות, כשל אחד מהדו"חות היה צריך להיות מוגש במועד אחר, מדובר באירועים נפרדים, لكن יש לקבוע מתוך עונש הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן, לאור נסיבות המקרה, יש לגזר עונש כולל לכל האירועים.

7. בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעיקון הלהימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוגגת, ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירות.

עותות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן הישירה בקופה הציבורית, פגיעתן העקיפה בכיסו של האזרח, לאור חתירתן תחת ערך השוויון בנשיאות נטל המס (רע"פ 977/13 אודיז' נ' מדינת ישראל (20.2.13)).

ערך המוגן בעבירות מס בכלל הוא השיטה הפיסקלית שהחברה אימצה כחלק מהמדיניות הכלכלית והחברתית שלה, לרבות שיטת המיסוי, במטרה להבטיח חלוקת נטל שוויונית וצדקה:

"מס נתפס כנטול המוטל על הציבור כולם, שכן אחד מהיחידים המרכזיים אותו - צריך לשאת בחלוקת היחסי הצדוק. עבריין מס - כך רואה אותו הציבור לפי ההנחה של קובעי מדיניות הענישה - מנסה להשטמת מחלקו בנטול ועל ידי כך להטילו על שכם היחידים האחרים, שאצלם הוצאות לחוקי מס, מרצונם או מטען כורח, הוא נורמה מקובלת". (ג' עמיר, *עבירות מס*, עמ' 88).

"מערכת המס מיועדת לאפשר לממשלה לפעול לקיום צרכי הביטחון, החינוך, הבריאות, הרווחה ועוד, ולקדם ערכים חברתיים ראויים. זהו הערך המוגן בעבירות המס"

ע"פ (מחוז-ת"א) 71687/02 יצחק עיני ואח' נ' מדינת ישראל (1.4.04)

ערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות נשוא כתוב האישום הינו פגעה בקיומה של גביה מס תקינה המשתתפת על דיווח מסודר ובמועד של הנישומים. הדיווח מהוות אמצעי חשוב לצורכי יעילות מערכת הגביה ומונעת הפסד לאוצר המדינה, ושמירה על עקרון השוויון שבין האזרחים הנדרשים לשלם מס אמיתי - עם"ה (מחוז-ח') 501/04 מפעלי מתקנת קדמאנி בע"מ נ' פקיעד שומה עכו (1.8.2007).

מדובר בעבירות שכיחות, שפגיעתן בכלכלת המדינה רבה. לאור מהות העבירה, העובדה כי מדובר במקרה של חזה על עצמו במשך שבע שנים רצופות, ולאחר שהמחלדים לא הוסרו עד היום, למשך חלוף הזמן, מידת הפגיעה בערך החברתי הינה משמעותית, ואולם, אין מדובר בעבירות מה חמורות שבعبירות הכלכליות.

8. העונש הקבוע בפקודת מס הכנסה בגין כל עבירה של אי הגשת דו"ח במועד הוא שנת מאסר.

הפסיקה בנושא היא רבה, ועל מנת שלא להאריך יתר על המידה, אתייחס להלן לפסקה שהוגשה על ידי ב"כ הצדדים.

ב"כ המאשימה הפניה לשלוש החלטות של בית המשפט העליון בבקשת רשות ערעור במקרים דומים, וכן שני פסקי דין של בתי המשפט המוחזוי -

רע"פ 3137/04 **שלום ח'ג' נ' מדינת ישראל** (2004) - הנאשם עמד לדין בגין אי הגשת שני דוחות חברה ואי הגשת שני דוחות על הכנסתו האישיות, והורשע על פי הודהתו. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, מאסר על תנאי ו-1,000 שח קנס. בית המשפט המוחזוי קיבל את ערעורו של הנאשם והפחית את עונש המאסר ל-7 חודשים, לאחר שהדו"חות הוגש על ידו, וכן נתן משלך מסוים לטענות הנאשם על מצבו הבריאותי והכריזו כפושט רgel. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות ערעור.

רע"פ 6095/06 **צדוק חיים לוי נ' מדינת ישראל** (2006) - הנאשם הורשע בבית משפט השלום בגין 4 עבירות של אי הגשת דוחות, 4 עבירות על אחריות מנהלים וכן עבירה של אי קיום דרישת. בית משפט השלום גזר עליו 12 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, ו-10,000 ש"נ קנס. טרם הכרעת הדין הגיע הנאשם את הצהרת ההון, ו-2 דוחות בלתי מבוקרים, וכך טען בערעור על גזר דיןו, אך טענותיו נדחו על ידי בית המשפט המוחזוי, ובמהלך גם על ידי בית המשפט העליון.

רע"פ 11894/05 **עובד עוזי נ' מדינת ישראל** (2006) - הנאשם הורשע בבית משפט השלום בגין 3 עבירות של אי הגשת דוחות, ו-2 עבירות של אי קיום דרישת. בית המשפט השלום גזר עליו 12 חודשים מאסר בפועל ומאסר על תנאי. לאחר גזר הדין הגיעו להסדר עם פקיד השומה והגיש את הדוחות, ובית המשפט המוחזוי הפחית את תקופת מאסרו ל-7 חודשים.

בית המשפט העליון דחה את בקשת ערעור, וקבע כי נסיבותו האישיות של הנאשם והעדר עבר פלילי הובאו בחשבון על ידי בית משפט השלום שלא הטיל עליו קנס, ועל ידי בית המשפט המוחזוי שהפחית את תקופת מאסרו לשבעה חודשים, ואין מקום להוסיף ולהקל בעונשו.

עפ"ג (מחוזי-ת"א) 12-04-1984-07 **איןטרטור נ' מדינת ישראל** (2013) - הנאשם לא הגיעו 8 דוחות שנתיים של החברה, וכן הנאשם לא הגיע 2 דוחות אישיים, ובהתאם ה廷לות ההליכים המשפטיים, הוגשו דוחות בלתי מבוקרים, שלא נתקבלו על ידי פקיד השומה. בגזר הדין בבית משפט השלום הוטל על הנאשם מאסר בפועל למשך 9 חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסך של 20,000 ש"נ. הערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המוחזוי נדחה.

עפ"ג (מחוזי-מרכז) 08-07-5568 **יגאל ארזים נ' מדינת ישראל** (2009) - הנאשם לא הגיעו 8 דוחות חברה ו-3 דוחות אישיים. מרבית המחדלים הוסרו, למעט שלושה דוחות חברה שלא הוגשו. בית-משפט השלום גזר על הנאשם 8 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ש"ח. הערעור לבית המשפט המוחזוי נדחה.

ב"כ הנאים הפנהה לשני פסקי דין של בתי המשפט המחויזים, וכן לשלשה גזרי דין של בתי משפט השלום -

עפ"ג (מח-מרכז) 42790-01-14 **פרקיות מוחזת ת"א מיסוי כלכלה נ' אליהו מאיר דהן** (2014) - הנאים עמד לדין בגין 4 עבירות של אי הגשת דו"חות חברה ועבירה אחת של אי הגשת דו"ח אישי. המחדל של אי הגשת דו"ח אישי הוסר, ואילו דו"חות החברה הוגש בלתי מבוקרים.

בית משפט השלום גזר על הנאים 4 חודשים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 6,500 ₪. הוגש ערעורים הדדיים לבית המשפט המחויז, אשר החליט לא להתערב בעונש המאסר אלא רק החמיר בגובה הקנס והעמידו על 12,000 ₪.

בית המשפט המחויז ציין בפסק דין כי "בהתנתק העובדה שבית משפט לערעורים אינם ממצה את הדיון, סבורים אנו כי אף אם העונש שהושת על המשיב מכך עמו עד מאי, הרי שאין בו כדי להצדיק את התערבותנו."

ע"פ (מח-חייב) 24924-12-11 **נחום פרמינגר נ' מדינת ישראל** (2012) - הנאים הורשו בגין אי הגשת 2 דו"חות, המחדלים הוסרו, ובית משפט השלום גזר על הנאים מאסר על תנאי וקנס בסך 15,000 ₪.

הנאים הגיעו ערעור לבית המשפט המחויז, שהחליט להפחית את גובה הקנס ל-10,000 ₪, וזאת בשל השינוי שחל בהגשת כתב האישום.

ת"פ (של-ת"א) 17048-12-10 **מדינת ישראל נ' א.מ.מדיקס בע"מ ואח'** (2013) - הנאים הורשו בגין אי הגשת 2 דו"חות חברה, והנאים הורשו מכוח אחריות מנהלים, וכן בשתי עבירות נוספות של אי הגשת דו"ח על הכנסותיו האישיות באותה שנה.

בית המשפט סקר את ההחלטה הנהוגת וקבע כי מתחת הענישה בגין כל עבירה נע בין מאסר על תנאי ברף התקחון שיטאים למקרים בהם הוסר המחדל באופן מלא, ועד ל-8 חודשים מאסר בפועל ברף העליון, בתוספת קנס כספי.

בית משפט השלום התחשב בכך שהנאים הוא מפרנס יחיד, וסמכים על שולחנו שבעת יядיו, וכן התחשב במצבו הבריאותי ובמצבה הבריאותי של אשתו, וקבע כי יש למקם את הנאים בחלק התקחון של מתחת הענישה. בית המשפט גזר על הנאים 4 חודשים שירצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך 12,000 ₪, והתchiaיבות.

ת"פ (של-ת"א) 10902-06-13 **אגף מס הכנסה נ' טיגרי בע"מ ואח'** (2013) - הנאים הורשו בגין אי הגשת 2 דו"חות חברה, וכן הנאים הורשו בשתי עבירות נוספת של אי הגשת דו"ח על הכנסותיו האישיות באותה שנה. הדו"חות האישיים הוגש בלתי מבוקרים.

בית משפט השלום קבע כי העבירות בוצעו על רקע קשיים כלכליים, ללא תכנון מוקדם ולא כוונת מרמה. בית המשפט חזר על מתחת הענישה שקבע ב- ת"פ (של-ת"א) 17048-12-10 **מדינת ישראל נ' א.מ.מדיקס בע"מ ואח'** (2013), כפי שפורט לעיל.

בית המשפט התחשב בכך שהנאשם מצא עבודה, המאפשרת לו להחזיר חובותיו במסגרת תיק כינוס הנכסים ולנסות להשתקם, וקבע כי עובדה זו מטה את הcpf לטובות קביעת מסך המאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודה שירות, וכן התחשב בתרומותו של הנאשם לקהילה. בית המשפט גזר על הנאשם 4 חודשי מאסר לRICTיו בדרך של עבודה שירות, מאסר על תנאי, וקנס בסך 12,000 ש"ח.

ת"פ (של-כ"ס) 1381/08 **מדינת ישראל נ' דירקט סולושן בע"מ ואח'** (2011) - הנאשם הורשע על פי הRICTתו, ובמסגרת הסדר טיעון, בשתי עבירות של אי הגשת דו"חות ו-13 עבירות של אי תשלום מס שנוכה. המחדלים האישיים הוסרו, מחדל הנכויים לא הוסר ועמד על 220,000 ₪. מצבו הכלכלי של הנאשם קשה, הנאשם הוכרז כפושט רגל, והוא ואשתו נפלטו ממעגל התעסוקה. הנאשם הורשע בגין עבירות לפי חוק מע"מ בגין אותם מעשים. הנאשם טען כי הנאשם אחר שנמלט לחו"ל הוניה אותו, והמאשימה לא סתרה את טענתו. לאור כל זאת, בית המשפט החליט לכבד את הסדר הטיעון, וגזר על הנאשם 3 חודשי מאסר לRICTיו בדרך של עבודה שירות, מאסר על תנאי והתחייבות.

9. הנسبות הקשורות ביצוע העבירות - כמפורט לעיל, הנאשם 4 הורשע בתשע עבירות של אי הגשת דו"חות חברה במועד. התקופה בה הנאים לא הגיעו את דוחותיהם במועד נפרשה של פני תקופה של שבע שנים רצופות, החל משנת 2003 ועד לשנת 2009, ונسبות אלו עלות לכך התעלמות מהחובה המוטלת על פי דין וזלזול של ממש ברשות האכיפה והחוק.

במהלך ההוכחות הבהיר כי הנאשם 4 פעל בדפוס התנהלות קבוע לפיו שלושת החברות הפעילו את אותה החנות, והחלפת הפעולות ביניהן נבעה בכל פעם מהגבלהן בנק ויאפשרו להמשיך את הפעולות, כך שבכל פעם נפתחה חברת חדשה, והפעולות המשיכו, אך הדו"חות לשלטונות מס הכנסה לא הוגשו. יוץ המס העיד כי מדובר בדפוס פעולה שנועד לחמק מחובות כלפי הבנקים ומהובת הגשת הדו"חות לרשותו המס.

דו"חות לא הוגש בכל תקופה פעילותן של החברות, כמובן, רשות המס מעולם לא קיבל דיווח כלשהו אודות פעילותן של החברות, ממועד הקמתן ועד שהסתימה הפעילות בכל אחת מהן, כך שאין יכולת לדעת מה קרה בחברות האלה, ולא ניתן לשום אותן שומתאמת.

10. נוכח כל השיקולים האמורים, אני סבורה כי מתחם העונשה ההולם לגבי כל עבירה וUBEIRA נע בין חודשיים ל-4 חודשים, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

לGBTי הקנס - אציין כי סעיף 40 ח' לחוק העונשין מורה כי בקביעת מתחם העונשה יש להתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם. כמו כן, כפי שטענה ב"כ המאשימה, יש להתחשב בעובדה שלו הנאים היו מגישים את דו"חות מבוקרים, ומסירים את מחדליים, ובkeitם להמרת כתוב האישום בקשר מנהלי הייתה מתתקבלת, היה עליהם לשלם קנס מנהלי בגין כל אחד מהדו"חות בסך 8,500 ₪, וכן יש להתחשב בגובה הקנס העומד על 29,200 ₪ בגין כל עבירה הקבוע בסעיף 61 (א) (2) לחוק העונשין, התשל"ג-1977, אליו מפנה סעיף 216 (4) לפקודת מס הכנסה.

11. בגזרת העונש המתאים לנאים 4, בגין מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנسبות שאינן הקשורות ביצוע עמוד 9

העבירה, ובמקרה זה מן הראיו לתמת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. הפגיעה של העונש ב הנאשם, לרבות בשל גילו - הנאשם בשנות ה-60 לחייו, ומובן כי הטלת עונש מאסר בפועל לתקופה ממושכת תפגע בו.

ב. הפגיעה של העונש במשפחהו של הנאשם - מדובר הנאשם עולה כי הינו גירוש, ילדיו בוגרים ואינם מתגוררים עימיו, אך שלא ניתן ללמידה כי הם יפגעו.

ג. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב - הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו והתנהלו הוכחות.

ד. מאמציו הנאשם לתקן תוכאות העבירה ולפיצו על הנזק שנגרם - שיקול מרכזי בעבירות מס נוגע להסרת המחדלים, מהוות תיקון תוכאות העבירה ופיצוי הקופה הציבורית על הנזק שנגרם בשל מעשיו של הנאשם. לפיכך, הסרת מחדלים מעידה על חרטה ולקיחת אחריות, ומהוות שיקול לקולא בעבירות מס.

במקרה דנן, הנאשם הגיעו שבעה מთוך תשעת הדו"חות, באיחור רב מאד, ורק לאחרונה. כל הדו"חות הוגש בלתי מבוקרים, לא אושרו על ידי רואה חשבון בשל חוסר במסמכים, אין כל וודאות כי האמור בדו"חות משקף את פעילות החברות, ולפיכך, לא התקבלו על ידי רשות המסת.

הדרישה להגשת דו"ח נועדה לאפשר לרשות המסת לפקח באופן יעיל על פעילות הנישום, ולשם כך, מוטלת על הנישום חובה להגיש "דו"ח" כמשמעותו בפקודת מס הכנסה -

"כדי לאפשר להן, לרשות המסת, לפקח ביעילות על פעילותם של נישומים רבים, תוך התערבות מושכלת במרקם המתאים, מוטלות על הנישומים חובות-עשה, ובهن החובה המרכזית להגיש "דו"ח" כמשמעותו בפקודת. סעיף 131 (ב) לפקודה קובע פירוט של עניינים אותם חייב לכלול הדו"ח שמנגיש הנישום, וזה לשונו: 'הדו"ח יפרט את הכנסה שהיתה למוסרו בשנת המסת שאליה מתיחס הדו"ח וכן כל הפרטים הדרושים לעניין פקודה זו לגבי אותה הכנסה, ויצורפו אליו - (1) AMAZON וחשבון דוח והפסד - אם הדו"ח מבוסס על מערכתحسابות מלאה לפי שיטת החשבונאות הכלולה; (2) פירוט החישוב שעליו בסיסה הכנסה המוצהרת - אם הדו"ח מבוסס על מערכתحسابות שאינה כאמור בפסקה (1); (3) פירוט אומדן המחוור, ההוצאות או אחוז הריווח או מסמכים או נתונים אחרים שעליים בסיסה הכנסה המוצהרת - אם הדו"ח אינם מבוסס על פנקסי חשבונות'"
ע"א 8244/98 פקיד שומה חדירה נ' מיכאל שני ואח', פ"ד נז(4) 241, 246 (2003).

סעיף 131(ג) לפקודת מס הכנסה קובע כי יש להגיש לשלטונות מס הכנסה דו"ח מאשר בידי רואה חשבון מוסכם. לגבי דו"ח שאינו מאשר והוא כולל את המסמכים האמורים - קובע סעיף 131(ו) לפקודת מס הכנסה:

"אדם שלא צירף לדו"ח את המסמכים כמפורט בסעיף קטן (ב), או שהדו"ח שהגיש לא היה מאושר ומתואם כאמור בסעיף קטן (ג), יראוו כמו שלא הגיע דו"ח, זולת אם הגיע מסמכים כאמור במועד אחר שהתייר לו פקיד השומה".

ב-רע"פ 6095/06 **צדוק חיים לוי נ' מדינת ישראל** (2006) ש叙述 לעיל, נקבע על ידי בית המשפט המחוזי כי הגשת דו"חות מסווערים בלתי מבוקרים או חסרים אינה מהוות مليינ דרישות החוק ומילא אינה מהוות הסרת מחדל. בבקשת רשות הערעור של הנאשם שפט העליון נדחתה. בית המשפט העליון ציין כי אין להקל עם נישום שלא הגיע דוחות מאושרים כדין, וגם לו הייתה מתקבלת עדמת הנאשם שפט העליון היה די בדוחות שהגיש כדי להביא לסתוק המחדל, אין בכך בהכרח כדי להצדיק אי הטלת עונש מאסר בפועל, והדגיש את הצורך בהחמרה בענישה -

"**כשלעצמו** מתבקש אני לקבל את הפרשנות בה אוחז המבקש **לסעיפי הפקודה הרלבנטיים**. סעיף 131(ג) לפకודת דורך, כי הדו"ח המוגש למס הכנסת יהיה מאושר בידי רואה חשבון מוסמך. אין חולק, כי הדו"חות שהגיש המבקש לא היו מאושרים על-ידי רואה חשבון. סעיף 131(ו) קובע סנקציות שנתקטו כנגד אדם שלא הגיע דו"ח מאושר ומתחייב. המדובר, בין היתר, בסנקציות הבאות: ניתן יהיה לקבוע את הכנסתו של אותו אדם לפי מיטב שפיטהו (סעיף 145(ב)), וכן ניתן יהיה לא להזמין את הנישום לדין לפני הוצאת השומות, וכן לא לפרט את הנימוקים לאי-קבלת הדו"ח או ההשגה (סעיף 158(ג)). בכך הוא הדבר, כי מדובר בסנקציות אזרחיות בלבד (ראו קובץ הפרשנות לפקודת מס הכנסת, עמ' ח-5) וכי בפקודה לא מופיעה כל התיקשות להשפעה של הגשת דו"ח ללא אישור מתאים על שאלת סילוק המחדל לעניין אישום לפי סעיף 216(4). יחד עם זאת,ברי לכל כי בבסיס תכליתו של סעיף 131(ו) עומדת כוונתו של החוקן להחמיר עם נישום שלא הגיע דו"חות מאושרים ולהטיל עליו סנקציות נוספות במישור האזרחי. לאור האמור, מתבקש אני לראות מדוע במישור הפלילי יש מקום להקל דוקא עם אותו נישום שלא הגיע דו"חות מאושרים כדין ולראות בכך משומם הסרת המחדל. דעתך היא, כי העמדה בה אוחז המבקש אינה מתישבת עם ההיגיון הישר עם התכליות העומדת בסיס סעיף 131(ו) לפוקודת. יחד עם זאת, בנסיבות המקירה דנא ניתן לדוחות את הבקשה אף מטעמים אחרים ומבלתי קבוע מסמורות בסוגיה האמורה. אבהיר את דברי".

אף لو הייתה מתקבלת טענותו של המבקש לפיה די בדו"חות שהגיש כדי להביא לסתוק המחדל, הרי שאין הדבר בהכרח מצדיק כי לא יוטל עליו עונש מאסר בפועל. עמד על כך בית-משפט זה במקומות הבאים:

"**גם זאת יש להדגיש:** עם כל חשיבותו של פירעון החוב, בסופו של דבר אין מדובר במעשה חסד שעשה הנאשם, אלא בפירעון מה שניtan היה לגבות ממנו גם בדרכים אחרות... על כן אף שלהסרת המחדל במקרה זה יש ליחס משקל, אין להפריז בו עד כדי הימנעות מגזירתו של מאסר בפועל" (ע"פ 2407/05 נ' מדינת ישראל (טרם פורסם)).

ואכן, בשנים האחרונות קיימת מגמה שלא להקל לראש בעבירות המסת, נוכח שכיחותן, היקפן ופגיעתן הרעה בחיה הכלכלת התקינים ובאזורים שומרי החוק. בית-המשפט מחויב אף הוא לסייע לעקירה מן השורש של עבירות אלו, שהפכו לרעה חרולה במחוזותינו, באמצעות החומרה הענישה בגין ביצוע עבירות אלו. בהקשר זה אף נפסק לא אחת, כי בעבירות כלכליות, גובר משקלו של השיקול הרטעתי על משקלן של נסיבותיו האישיות של האדם שדינו נגזר".

בנסיבות המקירה דין ולאור ההחלטה, יש לקבוע כי הנאשמים לא הסירו את מחדליהם, ואין בהגשת הדוחות הבלתי מבוקרים משום הסרת המחדלים.

עד היום, אף שחלפו שנים מאז שהיא על הנאשמים להגיש את הדוחות, ואף שחלפו למעלה משלוש שנים מאז הגשת כתב האישום, המחדלים לא הוסרו כנדרש.

האפשרות שהנאשמים יסירו את מחדליהם גם בעתיד נמוכה מאד, לאור העובדה שchnerות התכשיטים נסגרה, החברות אינן פעילות עוד, לאור טענת הנאשמים כי חלק מהחומר החשובנאי נעלם, לאור החובות שנצטברו לנאים 4 ומצבו הכלכלי הנטען, והעובדה שעדי היום לא הוגש דוחות מבוקרים.

הנאשם 4 ניהל את עסקיו במשך עשרות שנים, והוא מודע לחובות כלפי רשות המס, אך לא היסס באופן עקי להפר את החוק, והמשיך להפעיל את חננות התכשיטים עוד מספר שנים ועד לאחרונה.

יתכן שהעבירות נובעות גם מהתנהלותו הלקויה של הנאים 4, הבאה לידי ביטוי גם במישורים אחרים של חייו, ובחובות הגבויים שצבר. אולם, אין להתייחס לכך בהבנה ובסילחה, וממן הרاءו היה שהנאשם 4 "יקח אחריות על מעשיו ומחדליו".

ה. עברו הפלילי של הנאים 4 או העדרו - לנאים אין עבר פלילי.

.ו. התנהגותו החובית של הנאים 4 ותרומתו לחברה - הנאים מסייע לחבר הלום קרבן.

.ז. נסיבות חייו של הנאים שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה - הנאים 4 סובל מבעיות נפשיות, שייתכן שהייתה להן השפעה על ביצוע העבירות.

.ח. התנהגות רשות אכיפת החוק - כתוב האישום הוגש בשנת 2011 בגין עבירות מהשנים 2009-2003, כאשר החוקה התנהלה בשנת 2008. יתכן שניתן לראות בכך شيء מסוים, אם כי לא ממשוני, ויציון כי כאשר הנאים נחקרו, הוא ביקש לחתן לו שנות על מנת להגיש את הדוחות, אך נמצא למדים כי לא פועל כפי שהצהיר ולא הגיע עד היום דוחות מבוקרים.

אמנם, טענת ב"כ הנאים, הוחלף מוטב בתיק זה, ובשל כך הדיון נדחה במספר חודשים, אולם, לא ניתן

לומר כי נגרם לנאים עיות דין באופן התנהלות ההליכים. יצוין עוד כי בתיק זה נדחו הדיונים עוד בתחילתם לפי בקשה הנאים, לצורך מינוי סגנון צבורי, לצורך משא ומתן ולשם הסרת מחדלים. כמו כן, לאחר החלפת המותב, ביקשו הנאים מספר פעמים לדוחות מועד דין מסיבות שונות, גם לאחר המועד בו נשמעו ההוכחות והטייעונים לעונש, אף לאחר המועד שנקבע לשימוש גזר הדין, לא הוגש דו"חות מבוקרים.

12. על פי מדיניות הענישה שהותוויה בפסקה, יש לגזר את דין של עבריini המס, תוך מתן עדיפות לאינטראס הציבורי, ובכללו לשיקולי הרעתה, תוך העדפתם על פני נסיבותו האישיות של העבריini -

"**עבירות המס הכלכליות הפכו בשנים האחרונות להיות רעה חולה ומכאן יש מקום ליתן לכך משקל בענישה על הפן הרעתני. כך שבבואה בית המשפט לגזר את דיןו של אדם אשר הורשע בעבירות מסווג זה לא ניתן משקל לנסיבות אישיות ולמצוקה כלכלית.**"

ע"פ 6474/03 **יוסף מלכה מ' מדינת ישראל**, פ"ד נח (3) 721, 727 (2004).

"**ההלהכה הפסוכה מורה כי מי שאינו מגיש דוחות כדין לשפטונות המס, דיןו לרצות עונש מאסר מאחריו סורג ובריח, גם אם יש לו נסיבות מקרנות הקשורות במצבו הכלכלי של החברה שבניהולו.**"

עפ"ג (מחוזי-מרכז) 807-07-5568 **יגאל ארזים נ' מדינת ישראל** (2009).

עוד נפסק כי במרבית המקרים, עבריini מס הינם אנשים נעדרי עבר פלילי, שהתרדרו לביצוע העבירות בעטיו של מצב כלכלי קשה, אך אין בכךו זו כדי להצדיק הקלה בעונשם - רע"פ 13/977 **אודיז נ' מדינת ישראל** (2013).

ראה בהקשר זה גם: רע"פ 3137/04 **שלום חג'ג נ' מדינת ישראל** (2004); רע"פ 6095/06 **צדוק חיים לוי נ' מדינת ישראל** (2006); רע"פ 14/3120 **נעם נ' מדינת ישראל** (14) פיסקה 11 והאסמכתאות שם.

13. אין לקבל את טענת ב"כ הנאים, לפיה לא נגרם כל נזק למدينة, שכן לחברות היו הפסדים, אך שף אם היו מוגשים דו"חות דין, לא היה מושלם מס.

כבר נקבע בפסקה בעניין זה, כדלקמן:

"... הוזמן לנו, כמו כמעט לכל מותב העוסק בתחום זה, להביע את דעתנו על הטיעון, ולפיו לו היה פלוני מנהל ספרים דין, הוצאותיו בייצור הכנסה היו מביאות לכך שבסיומו של יום לא יהיה צורך לשלם מס. יתכבד פלוני יינהל ספרים, ולאחר מכן עליה טענה זו. מי שאינו מנהל ספרים, כורת את הענף עליו הוא יושב, ככל שהדבר אמר בטענה דלעיל".

עפ"ג 13-07-56587 (מח-ת"א) **מדינת ישראל נ' חיים קובי** (2013) (פסקה 6 לפסה"ד).

ההפסדים הנטעןם לא הוכחו כבדעי, ואין די בהערה של יועץ המשפט בכתב יד, כאשר הוא כלל לא נחקר על כן, ולא הוגש מסמכי חברה המעידים על כן, ובוודאי שלא הוכח כי מדובר בהפסדים הניטנים לקיזוז לצורך מס.

ראה עוד בעניין זה: עפ"ג 13-12-28099 ו-עפ"ג 13-12-20791 (מח-מרכז) **ירון אלון נ' מ.י. פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי כלכלת** (2014); ראה גם בגזר הדין אליו ה奉תה ב"כ הנאים בטיעוניה - ת"פ (של-ת"א) 17048-12-10 **מדינת ישראל נ' א.מ.מדייקס בע"מ ואח'** (2013), פיסקה 9 לגזר הדין.

14. לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאים את העונשים שלhalb:

על כל אחת מהנאשומות 3-1 - קנס בסך של 1,000 ₪ לתשולם עד ליום 1.2.15.

על הנאים 4-

א. 8 חודשים מאסר בפועל.

ב. 4 חודשים מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מיום שחררו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה זו את העבירה בה הורשע.

ג. קנס בסך של 15,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורה.

הकנס ישולם ב-15 תשלום חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.2.15 ובכל 1 לחודש של אחריו.

לא ישולם תשלום מתשלומי הקנס במועדו או במלואו, תעמוד כל יתרת הקנס או יתרתו לפירעון מלא לאלאתר.

ד. על הנאים 4 לחותם תוך 7 ימים מהיום על התחייבות בסך 20,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מביצוע העבירה בה הורשע. לא לחותם הנאים 4 על התחייבות הכספיית תוך המועד האמור, "אסר למשך 20 ימים".

הובחר לנאים כי עליהם לפנות לזכירות בית המשפט על מנת לקבל לידיים שוברים לתשלום הקנס ולצורך חתימה על התחייבות.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודיע היום ח' בטבת תשע"ה, 30/12/2014 במעמד הנוכחים.

ישראל דקל נוה, שופטת

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

נאשם 4

ניתן בזאת עיכוב ביצוע עונש המאסר עד ליום 15/2/2015 וזאת לצורך הגשת ערעור.

כל שערכת הערעור לא תאריך את המועד ולא תינתן ההחלטה אחרת, הנאשם 4 יתייצב במועד זה בבית משפט הדרים עד השעה 10:00 או על פי החלטת שב"ס, כשברטותו תעוזת זהות.

על הנאשם לחתם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחון ומינוי של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336

להבטחת התיאצויות הנאשם 4 למאסרו, תחתם במצירויות בית-המשפטUberot צד ג' על סך 20,000 ₪, על-ידי גב' צ' רונית וזאת לא יותר מיום 6/1/2015.

ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד הנאשם למשך 180 ימים מהיום. על הנאשם להפקיד את דרכונו תוך 7 ימים מהיום במצירויות בית-המשפט.

المذكرة تسلق عوائق الـ החלטة لشرطة الحدود.

ניתנה והודיע היום ח' בטבת תשע"ה, 30/12/2014 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה , שופטת

הוקולד על ידי איליאן אלון